

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către reprezentantul legal al părții vătămate și civile minore, Surnin Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020 și a sentinței Judecătorei Edineț (sediul Central) din 22 iulie 2019, în cauza penală în privința lui

Surnin Ina xxxxx, născută la xxxxx, originară din xxxxx și domiciliată în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.12.2018 – 22.07.2019;

Instanța de apel: 14.08.2019 – 03.09.2020;

Instanța de recurs: 30.12.2020 – 19.05.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din 22 iulie 2019, Surnin Ina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei Surnin Ina a cheltuielilor judiciare în sumă de 107 lei, cu titlu de cheltuieli de birotică.

2. Potrivit rechizitoriului, Surnin Ina a fost învinuită de faptul, că la data de 29 octombrie 2016, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa, acționând în calitate de reprezentant legal al fiului minor xxxxx, a.n. xxxxx, a însușit bani în sumă de 390 410 lei care au fost obținuți în urma înstrăinării imobilului amplasat în xxxxx, ce-i aparținea cu drept de proprietate fiului ei minor, deposedându-l de spațiul locativ prin ce a încălcat prevederile art. 57

alin. (3) Codul Familiei conform căruia „Copilul nu are drept de proprietate asupra bunurilor părinților, iar părinții-asupra bunurilor copiilor, excepție făcând dreptul de moștenire și dreptul la întreținere”, cauzându-i astfel fiului său minor xxxxx un prejudiciu material în proporție deosebit de mare.

Acțiunile inculpatei Surnin Ina au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal (în vigoare la data de 29 octombrie 2016), după semnele calificative „delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții deosebit de mari”.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Surnin Ina să fie recunoscut vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei. A încasa de la inculpata Surnin Ina în beneficiul părții vătămate minore xxxxx prejudiciul material cauzat în sumă de 963500 lei. A încasa de la inculpata Surnin Ina în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 107 lei, ce reprezintă cheltuieli de birotică.

În motivarea apelului a invocat că instanța de judecată eronat a interpretat probele prezentate de către partea acuzării și nu a ținut cont de declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx.

Consideră că vinovăția inculpatei Surnin Ina în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită și prin contractul de vânzare-cumpărare din 29.10.2016 nr. 11317, prin care Surnin Ina, acționând în numele fiului, xxxxx, în calitate de reprezentant legal, a înstrăinat apartamentul situat în xxxxx, cet. Pugaci Alexandru.

Menționează că la notarul Luca Petru, inculpata Surnin Ina a prezentat drept dovadă că reprezintă interesele fiului său minor, xxxxx, hotărârea instanței de judecată din 09.12.2013 prin care s-a stabilit locul de trai al copilului xxxxx cu mama, Surnin Ina în xxxxx.

La fel, face referire și la recipisa din 30.10.2016, prezentată de însăși inculpata conform căreia, cet. Surnin Ina a dat banii obținuți în urma înstrăinării apartamentului în sumă de 390410 lei cu împrumut părinților săi, Moraru Vasile și Moraru Ana pe un termen de 5 ani.

Ultimii la rândul lor, banii obținuți în urma înstrăinării apartamentului în sumă de 390 410 lei și transformați ulterior în dolari SUA de către Surnin Ina, i-au plasat pe contul său.

Acest fapt este demonstrat prin copia extrasului bancar prezentat la fel de către inculpata Surnin Ina.

Relevă acuzarea, că inculpata Surnin Ina a dat cu împrumut părinților săi, banii obținuți din urma înstrăinării apartamentului fiului ei minor xxxxx, din numele său și nicidecum din numele fiului său minor.

Invocă faptul că din declarațiile minorului xxxxx, date în cadrul ședinței de judecată, ultimul nici nu a cunoscut despre faptul înstrăinării apartamentului ce-i aparține cu drept de proprietate de către mama sa, Surnin Ina.

Astfel, inculpata Surnin Ina a însușit și folosit banii obținuți din realizarea apartamentului la bunul său plac și nu în interesul superior al copilului său minor, xxxxx.

Totodată, conform raportului de evaluare a valorii de piață a apartamentului amplasat în xxxxx, prezentat de către reprezentantul legal al părții vătămate minore, xxxxx, la 29.10.2016 valoarea de piață a acestuia constituia 963500 lei. Minorul xxxxx fiind prejudiciat inclusiv și la prețul de înstrăinare a apartamentului, dat fiind că inculpata Surnin Ina a înstrăinat apartamentul la prețul cadastral.

Consideră apelantul, că acțiunile inculpatei Surnin Ina întrunesc pe deplin elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, latura subiectivă a infracțiunii manifestându-se sub formă de intenție directă, având scopul de cupiditate. Acest fapt este confirmat prin însăși declarațiile inculpatei Surnin Ina care a comunicat în instanța de judecată că o dată pe an, părinții ei Xxxxx îi transmit o sumă de bani ce reprezintă procentul bancar din depunerea pe cont a banilor obținuți în urma realizării apartamentului, bani pe care ea îi folosește la întreținerea copiilor săi.

Cu referire la prevederile art. 57, 74 din Codul familiei menționează, că inculpata Surnin Ina a acționat și continuă să acționeze și la moment în detrimentul fiului său minor xxxxx, or, aceasta a însușit și a dispus de banii obținuți în urma realizării apartamentului amplasat în xxxxx, ce aparțineau fiului ei minor xxxxx.

4. Reprezentantul legal al părții vătămate minore Surnin Serghei, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri legale cu admiterea acțiunii civile.

În argumentarea apelului a invocat că nu este de acord cu constatările și concluziile instanței de fond făcând o analiză acestora.

A menționat că potrivit art. 53 alin. (1) Codul familiei, copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime. Conform art. 57 alin. (1) Codul familiei, copilul este proprietar al veniturilor obținute, al bunurilor primite în dar, moștenite sau dobândite într-un alt mod, și al tuturor bunurilor procurate din mijloacele lui. Conform art. 57 alin. (2) Codul familiei, dreptul de proprietate al copilului este realizat în modul stabilit de Codul civil. Conform art. 22 Cod civil (*în vigoare la data de 29.10.2016*), toate actele juridice pentru și în numele minorului până la împlinirea vârstei de 14 ani pot fi încheiate doar de părinți, adoptatori sau tutore, în condițiile prevăzute de lege. Conform art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii locuiesc împreună cu părinții sau separat. Conform art. 62 alin. (1) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor.

Consideră autorul cererii, că consecutivitatea acțiunilor Inei Surnin demonstrează că aceasta a acționat doar în interes personal, ignorând în totalitate interesele propriului copil minor.

Astfel, instanța de judecată urma să ia în considerație că, dispoziția art. 22 Cod civil a fost modificată prin LP133 din 15.11.18, M0467-479/14.12.18 art. 784; în vigoare 01.03.19, cu schimbarea sintagmelor: „*părinte, adoptator sau tutore, în condițiile prevăzute de lege*”.

Astfel, la situația din 29.10.2016 ambii părinți urmau să participe în calitate de reprezentant legal al copilului minor la încheierea actelor juridice.

A adăugat că notarul în contractul de vânzare-cumpărare din 29.10.2016 (f.d.50-51) a indicat „Surnin Ina care acționează în calitate de reprezentant legal pentru și în numele fiului minor xxxxx”. Prin urmare, conform textului contractului de vânzare-cumpărare din 29.10.2016, notarul nu a indicat confirmarea împuternicirilor Inei Surnin anume prin hotărârea instanței de judecată prin care s-a stabilit domiciliul copilului minor xxxxx, cu mama Surnin Ina.

Conform art. 242 alin. (1) Cod civil, un act juridic poate fi încheiat personal sau prin reprezentant, împuternicirile reprezentantului rezultă din lege, din act juridic sau din împrejurările în care acționează.

Consideră că prima instanță a dat o interpretare extensivă și eronată a hotărârii judecătorești din 09.12.2013, având în vedere că, hotărârea judecătorească prin care a fost stabilit domiciliul copilului comun xxxxx cu mama Surnin Ina nu i-a acordat Inei Surnin drepturi absolute de reprezentare unipersonală și unilaterală la încheierea actelor juridice pentru și din numele copilului comun xxxxx.

Conform art. 30 alin. (1) Cod civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are locuința statornică sau principală.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 09.12.2016 a fost stabilit domiciliul copilului minor xxxxx cu mama Surnin Ina. Prin urmare, reieșind din normele juridice, rezultă expres că, părinții sunt reprezentanții legali ai copiilor lor și acționează în numele lor, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale, astfel, hotărârea Judecătoriei Edineț din 09.12.2013 nu este un act care acordă împuterniciri de reprezentare legală Inei Surnin. Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare din 29.10.2016 este întocmit contrar prevederilor legale în vigoare la acel moment.

A menționat că transmiterea din nume propriu de către Surnin Ina în împrumut a banilor în sumă de 390410 lei, obținuți din vânzarea apartamentului pe un termen de 5 ani părinților săi Xxxxx stabiliți cu traiul în SUA, confirmă prezența elementelor componente de infracțiune prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, și anume demonstrează prin care acțiuni ale inculpatei s-a materializat latura obiectivă - acțiunea de însușire ilegală a bunurilor sub formă de bani în sumă de 390410 lei dobândiți urmare a vânzării apartamentului, cauzându-i astfel fiului său minor xxxxx un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Concluzia instanței precum că, „*Xxxxx, la rândul lor, au întocmit testamente pe numele fiicei lor Surnin Ina*” nu are putere de convingere și nu justifică fapta infracțională a Inei Surnin, având în vedere faptul că până la situația din 29.10.2016, fiul minor xxxxx avea în proprietate exclusivă un bun imobil amplasat în xxxxx, iar, la 29.10.2016 prin vânzarea abuzivă a apartamentului de către Surnin Ina, copilul comun a fost lipsit de bunul imobil, iar, la 30.10.2016 prin transmiterea de către Surnin Ina, din numele ei propriu a banilor în sumă de 390410 lei obținuți din vânzarea apartamentului pe un termen de 5 ani părinților săi Xxxxx stabiliți cu traiul în SUA, fiul comun a fost lipsit de către Surnin Ina și de banii obținuți în urma vânzării acestui bun.

Este de opinia, că prima instanță nu a ținut cont și de faptul, că Surnin Ina la 29.10.2016 a înstrăinat apartamentul fiului minor la preț cadastral în valoare de 390410 lei, care era un preț derizoriu pentru bunul imobil în cauză, dat fiind faptul, că valoarea reală de piață la acel moment era de 963500 lei, conform raportului de evaluare.

Prin urmare, toate probele luate în ansamblu demonstrează cu certitudine existența în acțiunile Inei Surnin a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Apelantul a menționat și unele încălcări de procedură la examinarea cauzei în fond, astfel a invocat că la demersul părții apărării de către instanța de judecată a fost admis demersul de a fi audiată partea vătămată minoră xxxxx. Iar până a trece la audierea părții vătămate minore xxxxx, procurorul a solicitat să fie audiat copilul în temeiul art. 370 alin. (2) Cod de procedură penală, în lipsa inculpatei Surnin Ina. Prin încheiere protocolară, instanța de fond a respins demersul procurorului. Conform art. 109 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul în care martorul minor în vârstă de până la 14 ani urmează să fie audiat și în alte cazuri în care interesele justiției sau ale minorului o cer, procurorul, dacă dispune de spații special amenajate, solicită audierea acestuia în condițiile art. 110¹.

Conform art. 370 alin. (2) Cod de procedură penală, audierea martorului se efectuează în condițiile prevăzute în art. 105-110, care se aplică în mod corespunzător. În caz de necesitate, martorul, la cerere sau în baza demersului procurorului, poate fi audiat în lipsa inculpatului, care este înlăturat din ședință, asigurându-i-se ultimului posibilitatea de a lua cunoștință de declarații și de a pune întrebări prin intermediul apărătorului său persoanei audiate.

Astfel nu este de acord cu concluziile psihologului participant referitor la legalitatea procedurii audierii copilului minor. Consideră că partea vătămată minoră urma să fie audiată în conformitate cu prevederile art. 109 alin. (5) Cod de procedură penală, deoarece, este un caz când interesele justiției și ale minorului o cer, având în vedere vârsta părții vătămate minore și pentru a exclude orice influență asupra copilului minor.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, au fost respinse apelurile ca nefondate și menținută sentința.

5.1. În vederea respectării dispozițiilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel în urma admiterii demersului părții acuzării, a dispus reluarea cercetărilor judecătorești în vederea audierii nemijlocite a inculpatului, martorilor solicitați de acuzare, precum și cercetarea suplimentară a bazei probante administrate pe caz, pe care părțile au prezentat-o pentru susținerea argumentelor invocate.

Astfel, de către instanța de apel, la demersul acuzatorului de stat a fost reluată cercetarea judecătorească potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, fiind audiați nemijlocit în ședință de judecată reprezentantul părții vătămate Surnin Serghei, martorii Pugaci Alexandru, Topala Viorea, Galmadi Anatolie, inculpata Surnin Ina și prezentarea probelor scrise.

De asemenea în prima instanță și instanța de apel a fost cercetată inclusiv și baza probantă scrisă, în confirmarea argumentelor din apelul declarat, procurorul făcând referire la următoarele probe din dosarul penal: cererea lui Surnin Serghei din 13.03.2017, prin care solicită de a fi luate măsuri cu persoanele implicate în deposedarea fiului său de imobilul amplasat în mun. Chișinău (f.d. 7-9, vol.I); contract de donație nr. 4801, autentificat de către Notarul Antoficic Alexandru la data de 30.10.2010 prin care xxxxx au donat lui xxxxx, reprezentat legal de tatăl său, xxxxx, apartamentul xxxxx (f.d. 10 verso, vol.I); contract de vânzare-cumpărare nr. 11317, autentificat de Notarul Public Luca Petru la data de 29.10.2016 prin care Surnin Ina, acționând în calitate de reprezentant legal al fiului său minor xxxxx în calitate de vânzător a vândut lui Pugaci Alexandru în calitate de cumpărător apartamentul xxxxx (f.d. 16-17, vol.I); contract de dobândire a dreptului de proprietate asupra imobilului încheiat la data de 14 februarie 2003 între SRL „Leutis” și Surnin Iuri și actul de primire-predare a apartamentului xxxxx (f.d. 22-25, vol.I); extras din Registrul Bunurilor Imobile în privința apartamentului xxxxx (f.d. 26-29, vol.I); extras din Registrul Bunurilor Imobile pentru efectuarea tranzacțiilor eliberat la data de 12.10.2016 de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” (f.d. 34, vol.I); certificat privind valoarea bunului imobil în scopul impozitării, eliberat la data de 04.10.2016 de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” (f.d. 37, vol.I); hotărârea Judecătoriei Edineț nr. 2-926/13 din 09.12.2013 prin care a fost desfăcută căsătoria dintre Surnin Ina și Surnin Serghei, fiind stabilit domiciliul copiilor minori xxxxx împreună cu mama Surnin Ina, fiind dispusă totodată și încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori în mărime de 1/3 din toate felurile de venituri lunare (f.d. 39, vol.I); contract de vânzare-cumpărare nr. 3050, autentificat de notarul Nimerenco Silvia la data de 11 martie 2017 prin care Galmadi Anatolie în calitate de vânzător a vândut lui Topala Viorea în calitate de cumpărător apartamentul xxxxx (f.d. 41 verso, vol.I); contract de vânzare-cumpărare nr. 14153, autentificat de notarul Nimerenco Silvia la

data de 30 decembrie 2016 prin care Pugaci Alexandru în calitate de vânzător a vândut lui Galmadi Anatolie în calitate de cumpărător xxxxx (f.d. 42 verso, vol.I); originalul contractului de vânzare-cumpărare nr. 11317, autentificat de către Notarul Public Luca Petru la data de 29.10.2016 prin care Surnin Ina, acționând din numele fiului său minor xxxxx, în calitate de vânzător a vândut lui Pugaci Alexandru în calitate de cumpărător apartamentul xxxxx (f.d. 50-51, vol.I); originalul contractului de donație nr. 4801, autentificat de către Notarul Antoficic Alexandru la data de 30.10.2010 prin care xxxxx au donat lui xxxxx apartamentul xxxxx (f.d. 52-53, vol.I); originalul certificatului privind valoarea bunului imobil în scopul impozitării, eliberat la data de 04.10.2016 de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” (f.d. 54, vol.I); contract de vânzare-cumpărare nr. 12653, autentificat la data de 09.11.2016 de notarul Nimerenco Silvia (f.d. 8 verso, vol.II); contract de donație nr. 5078, autentificat la data de 22 mai 2012 de notarul Nimerenco Silvia (f.d. 11-12, vol.II); contract de donație nr. 5077, autentificat la data de 22 mai 2012 de notarul Nimerenco Silvia (f.d. 13 verso, vol.II); contract de donație nr. 5081, autentificat la data de 22 mai 2012 de notarul Nimerenco Silvia (f.d. 14 verso, vol.II); contract de vânzare-cumpărare nr. 2398, autentificat la data de 11 august 2010 de notarul Nimerenco Silvia (f.d. 15-16, vol.II); contract de donație nr. 4675, autentificat la data de 14 iunie 2012 de notarul Morea Galina (f.d. 17-18, vol.II); proces-verbal de efectuare a percheziției în apartamentul cet. Surnin Ina amplasat pe xxxxx, prin care se adeverește lipsa mijloacelor bănești obținute în urma înstrăinării apartamentului situat în xxxxx (f.d.45, vol.II); ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 09.08.2018 (f.d. 46, vol.II).

Instanța de apel a stabilit, că în urma cercetării judecătorești nu s-a demonstrat, că inculpata Surnin Ina a avut intenția de a delapida averea străină, adică de a însuși ilegal bunurile altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții deosebit de mari, faptă pretinsă a fi săvârșită de Surnin Ina la data de 29 octombrie 2016, precum că *urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa, acționând în calitate de reprezentant legal al fiului minor xxxxx, a însușit bani în sumă de 390 410 lei care au fost obținuți în urma înstrăinării imobilului amplasat în xxxxx, ce-i aparținea cu drept de proprietate fiului ei minor, deposedându-l de spațiul locativ prin ce a încălcat prevederile art. 57 alin. (3) Codul familiei conform căruia „Copilul nu are drept de proprietate asupra bunurilor părinților, iar părinții-asupra bunurilor copiilor, excepție făcând dreptul de moștenire și dreptul la întreținere”, cauzându-i astfel fiului său minor xxxxx un prejudiciu material în proporție deosebit de mari.*

Sub acest aspect, cu referire la practica judiciară instanța de apel a concluzionat, că învinuirea adusă inculpatei Surnin Ina de către partea acuzării în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv, or, din materialele cauzei, nici una din probele verbale cât și cele materiale administrate la faza de urmărire penală care au servit obiect de cercetare în instanța

de judecată nu au probat acuzațiile aduse lui Surnin Ina în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat, că probele prezentate de către partea acuzării nu probează vinovăția inculpatei Surnin Ina în săvârșirea faptei incriminate, prima instanță întemeiat ajungând la concluzia, că în acțiunile lui Surnin Ina nu se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Astfel, din analiza materialului probator instanța, a considerat la caz imposibilă răsturnarea prezumției de vinovăție a inculpatei Surnin Ina, concluzionându-se, că nu s-a constatat faptul, că inculpata Surnin Ina a urmărit scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, și anume că a însușit bani în sumă de 390 410 lei or, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă sau circumstanță care ar demonstra intenția inculpatei Surnin Ina de a însuși sau irosi banii obținuți.

Prin prisma împrejurărilor stabilite, instanța de judecată a apreciat critic învinuirea formulată de către acuzatorul de stat, care are doar un caracter de presupunere, învinuirea respectivă fiind lipsită de careva bază probantă.

Având în susținere prevederile art. 51 alin. (1), 52 alin. (1), (2) Cod penal și art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a menține soluția primei instanțe drept una legală și întemeiată, deoarece nici una din probele acumulate de organul de urmărire penală nu confirmă săvârșirea de către Surnin Ina a unei acțiuni de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Or, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a analizat elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate inculpatei, constatând că la caz nu se întrunesc: latura obiectivă și latura subiectivă a componenței nominalizate.

Pentru existența infracțiunii de delapidare a averii străine este necesar ca în acțiunile inculpatei Surnin Ina să existe însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, în speță a fiului său minor, xxxxx, adică a sumei de 390 410 lei, fapt ce nu a fost demonstrat.

Instanța de apel a notat, că în dezacord cu sentința de achitare, depunând cerere de apel acuzarea a reiterat învinuirea adusă inculpatei Surnin Ina, pe care o consideră demonstrată, precum și a reiterat doar baza probantă, fără a face o analiză a acesteia în coraport cu circumstanțele cauzei, în susținerea poziției părții acuzării, confirmându-se astfel formalitatea acuzațiilor înaintate lui Surnin Ina.

În contextul circumstanțelor descrise instanța de apel a considerat corectă poziția primei instanțe privind lipsa probelor directe, care nemijlocit ar confirma prezența în acțiunile lui Surnin Ina a intenției de delapidare a bunurilor altei persoane și anume a sumei de 390 410 lei, bani care au fost obținuți în urma înstrăinării imobilului amplasat în xxxxx ce-i aparținea cu drept de proprietate fiului ei minor.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță judecând cauza penală în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele

procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, le-a analizat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând că învinuirea formulată lui Surnin Ina în baza art. 191 alin. (5) nu a fost confirmată.

Acuzarea în apelul depus face trimitere la declarațiile reprezentantului părții vătămate minore xxxxx, însă aceste declarații nu au legătură cauză-efect deoarece în ședința de judecată acesta a insistat asupra ilegalității acțiunilor inculpatei Surnin Ina, indicând existența unei înțelegeri verbale avute cu Surnin Ina de a nu înstrăina apartamentul fiului minor, până la atingerea de către ultimul a vârstei majoratului, or existența unei asemenea înțelegeri între foștii soți Surnin nu a fost demonstrată prin careva probe corespunzătoare, înțelegerea fiind negată în ședința de judecată de Surnin Ina.

Prin urmare, în acțiunile inculpatei Surnin Ina de vânzare a apartamentului înregistrat cu drept de proprietate după fiul său minor, xxxxx, după care oferirea cu împrumut a banilor obținuți din vânzarea apartamentului pe un termen de 5 ani părinților săi stabiliți cu traiul în SUA, faptul că după multitudinea tranzacțiilor translativ de proprietate având ca obiect apartamentul amplasat în xxxxx acesta se află în proprietatea părinților inculpatei Surnin Ina, Xxxxx care la rândul lor, au întocmit testamente pe numele fiicei lor Surnin Ina, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Totodată instanța de apel a menționat, că acțiunile inculpatei Surnin Ina urmează a fi interpretate prin prisma legislației civile și a dreptului familiei, întrucât anume instanța în ordinea procedurii civile urmează a aprecia legalitatea contractelor translativ de proprietate (atât cu titlu oneros, cât și cu titlu gratuit), având ca obiect apartamentul amplasat în xxxxx, or, în speță, inculpatei Surnin Ina îi este incriminat faptul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane și anume a sumei de bani în sumă de 390 410 lei, obținuți în urma înstrăinării imobilului amplasat în xxxxx.

Astfel, în opinia instanței de apel prima instanță corect a conchis că învinuirea adusă lui Surnin Ina nu este bazată pe probe directe, utile și concludente ce ar confirma vinovăția acesteia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de apel analizând conținutul apelurilor depuse a considerat necesar de a menționa despre faptul, că în principiu, în fața instanței de apel este pusă problema soluționării procedurii de înstrăinare a apartamentului xxxxx sub aspectul penal al acestei tranzacții, deoarece în rest probele analizate în prima instanță și instanța de

apel nu au fost obiectate de părți, fiind admise și acceptate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării. Pe parcursul examinării cauzei penale, nu au fost puse la îndoială acțiunile de înstrăinare a apartamentului, precum nu au fost puse la îndoială nici existența dreptului de proprietate asupra apartamentului anume a minorului xxxxx.

Unica problemă care urmează de a fi analizată de instanța de apel, este legată de dreptul lui Surnin Ina de a efectua acțiunile de înstrăinare a acestui apartament și existența elementelor infracțiunii la înstrăinarea apartamentului.

În acest sens, instanța de apel a considerat corecte acțiunile de înstrăinare a apartamentului menționat în raport cu legea penală, ori Surnin Ina nu a fost împuternicită cu obligații de a păstra apartamentul, aceasta la momentul întocmirii contractului de vânzare-cumpărare a fost împuternicită cu dreptul de a acționa în interesele minorului xxxxx, atât sub aspect de dobândire a dreptului de proprietate, cât și de înstrăinare a bunurilor aflate în proprietatea acestuia.

Instanța de apel a respins argumentele apelului privind lipsa împuternicirilor acordate lui Surnin Ina la perfectarea contractului de vânzare-cumpărare ori aceste împuterniciri nu sunt necesar de a fi expuse scris, deoarece aceste drepturi sunt transmise lui Surnin Ina în baza legii civile și anume Codului familiei din momentul în care deține statutul de reprezentant legal al minorului, respectiv din momentul emiterii hotărârii de divorț și stabilire a locului de trai a copilului minor cu mama Surnin Ina adică din data de 09.12.2013 care exista și la momentul perfectării contractului de vânzare-cumpărare.

Instanța de apel a mai menționat că nu este în drept de a da apreciere temeiurilor de legalitate a contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentului reieșind din normele civile după cum se indică în apel, deoarece instanța de apel în cadrul unei cauze penale este împuternicită cu dreptul de a cerceta probele și a stabili lipsa sau existența elementelor infracțiunii, dar nu a temeiurilor de nulitate a actelor juridice din punctul de vedere civil.

6. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că acțiunile inculpatei Surnin Ina întrunesc pe deplin elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, or, inculpata administrând bunul ce se afla în proprietatea fiului său minor, xxxxx, și anume apartamentul amplasat în xxxxx, acționând în calitate de reprezentat legal al fiului său minor, a înstrăinat acest apartament, iar banii obținuți din comercializarea acestuia i-a folosit și i-a transmis din numele său cu împrumut părinților săi.

Consideră că inculpata Surnin Ina a avut calitatea de administrator al bunurilor fiului său minor xxxxx, încredințate în administrarea sa în virtutea legii.

Totodată, fapta săvârșită de către inculpata Surnin Ina întrunește și latura subiectivă a infracțiunii ce se manifestă sub formă de intenție directă, având scopul de cupiditate. Acest fapt este confirmat prin însăși declarațiile inculpatei Surnin Ina

care a comunicat în instanța de judecată că o dată pe an, părinții ei Xxxxx îi transmit o sumă de bani ce reprezintă procentul bancar din depunerea pe cont a banilor obținuți în urma realizării apartamentului, bani pe care ea îi folosește la întreținerea copiilor săi.

De asemenea, fapta de care este învinuită inculpata Surnin Ina întrunește și obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, deoarece acesta reprezintă bunuri care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare și cost determinat și sunt străine pentru făptuitor, iar inculpata Surnin Ina a însușit și a dispus de banii obținuți în urma realizării apartamentului amplasat în xxxxx, ce aparțineau fiului ei minor xxxxx.

Evidențiază, că inculpata Surnin Ina a acționat de una singură, nu a anunțat nici fiul minor despre înstrăinarea apartamentului, să asculte părerea lui, ultimul, la vârsta lui înțelegea împrejurările și putea să-și spună punctul lui de vedere. Nu a consultat și nu a anunțat nici fostul soț.

Inculpata Surnin Ina a vândut apartamentul, a însușit și folosit banii obținuți din realizarea lui la bunul său plac, însă urma să acționeze în interesul superior al minorului, ea a acționat și continuă să acționeze și la moment în detrimentul fiului său minor, xxxxx.

Mai menționează, că Surnin Ina, prin acțiunile sale și anume vânzarea fictivă a apartamentului lui Pugaci A., care apoi, în scurt timp, l-a vândut lui Galmadi Anatolie și acesta lui xxxx, care este bunica lui Surnin Ina, de vârstă înaintată, care l-a rândul ei, întocmește testament părinților lui Surnin Ina, și aceștia fiicei lor Surnin Ina, indică la faptul, că ultima a avut scopul de a deveni ea proprietar al apartamentului, a-l înlătura pe fostul soț xxxxx din apartament și a-i îngrați accesul.

7. Reprezentantul legal al părții vătămate, Surnin Serghei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Surnin Ina să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

În argumentarea recursului menționează, că acțiunile inculpatei Surnin Ina întrunesc pe deplin elementele infracțiunii prevăzute de alin. (5) art. 191 Cod penal.

Or, inculpata Surnin Ina administrând bunul ce se afla în proprietatea fiului său, și anume apartamentul amplasat în xxxxx, acționând în calitate de reprezentat legal al copilului minor, a înstrăinat acest apartament, iar banii obținuți în urma comercializării acestuia i-a folosit și i-a transmis din numele său cu împrumut părinților săi. Faptul că sursele bănești obținute din înstrăinarea apartamentului n-au fost depuse pe un cont aparte de către inculpată demonstrează intenția de însușire ilegală a banilor.

De asemenea delapidarea averii străine presupune nu numai însușirea bunului administrat, dar și irosirea lui prin consumare, cheltuire, dăruire sau transmitere altor persoane fără restituirea echivalentului lui.

Consideră că latura subiectivă a infracțiunii se manifestă sub formă de intenție directă, având scopul de cupiditate, fapt confirmat prin însăși declarațiile inculpatei Surnin Ina care a comunicat în instanța de judecată că o dată pe an, părinții ei Xxxxx, îi transmit o sumă de bani ce reprezintă procentul bancar din depunerea pe cont a banilor obținuți în urma realizării apartamentului, bani pe care ea îi folosește la întreținerea copiilor săi.

Invocă dezacordul cu concluzia instanțelor de judecată precum că Surnin Ina la momentul întocmirii contractului de vânzare-cumpărare a fost împuternicită cu dreptul de a acționa în interesele minorului xxxxx, atât sub aspect de dobândire a dreptului de proprietate, cât și de înstrăinare a bunurilor aflate în proprietatea acestuia, indicând că lui Surnin Ina i-au fost transmise drepturile în baza legii civile și anume a Codul familiei, din momentul adoptării hotărârii de divorț și stabilire a locului de trai a copilului minor cu mama, la 09.12.2013, or, această concluzie contravine prevederilor art. 58 din Codul familiei.

8. Avocatul Maliga Lilian în numele inculpatei Surnin Ina a depus referință la recursurile declarate, pledând pentru respingerea acestora, ca fiind neîntemeiate.

9. Examinând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că atât procurorul, cât și reprezentantul legal al părții vătămate, Surnin Serghei, invocă temeiurile pentru casarea deciziei instanței de apel prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Având în vedere argumentele conținute în recursuri, Colegiul penal atestă, că de fapt, titularii recursurilor manifestă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către prima instanță și menținută de instanța de apel în privința inculpatei Surnin Ina, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizând argumentele recursurilor prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că erorile invocate nu se confirmă la examinarea cauzei în ordine de recurs, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de recurs notează, că argumentele avansate în recursurile declarate se axează pe dezacordul cu modul în care instanțele de fond au apreciat probatoriul administrat la dosar. Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de achitare a inculpatei Surnin Ina, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În contextul dat instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel cu referire la faptul, că în cererile de apel, titularii acestora au invocat problema soluționării procedurii de înstrăinare a apartamentului xxxxx sub aspectul penal al

acestei tranzacții, însă acțiunile inculpatei Surnin Ina urmează a fi interpretate prin prisma legislației civile și a dreptului familiei, întrucât anume instanța în ordinea procedurii civile urmează a aprecia legalitatea contractelor translativ de proprietate (atât cu titlu oneros, cât și cu titlu gratuit), având ca obiect apartamentul amplasat în xxxxx.

Totodată, potrivit rechizitoriului, inculpatei Surnin Ina îi este incriminat faptul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane și anume a sumei de bani în sumă de 390 410 lei, obținuți în urma înstrăinării imobilului amplasat în xxxxx, însă în acest sens instanța de apel întemeiat a considerat, că Surnin Ina nu a fost împuternicită cu obligații de a păstra apartamentul, aceasta la momentul întocmirii contractului de vânzare-cumpărare a fost împuternicită cu dreptul de a acționa în interesele minorului xxxxx, atât sub aspect de dobândire a dreptului de proprietate, cât și de înstrăinare a bunurilor aflate în proprietatea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanțelor de fond cu referire la faptul, că învinuirea adusă inculpatei Surnin Ina de către partea acuzării în nu și-a găsit confirmarea, or, în acțiunile acesteia nu se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, soluție care este descrisă la pct. 5 al acestei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterează căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către reprezentantul legal al părții vătămate și civile minore, Surnin Serghei, ca fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina și de către reprezentantul legal al părții vătămate și civile minore, Surnin Serghei, împotriva deciziei Colegiului

penal al Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui ***Surnin Ina xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la ***17 iunie 2021***.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor